

լեռ կը ձգուի մինչև Պռամս մերձ Տաճար զիւղին, ուստի հարաւային արեւմուտք շեղելով՝ կանցնի Բասեանի հարաւային լեռներու գագաթից, Բին-գօլի հիւսիսային կողերից, լեռնէ լեռ կը մանէ Կարին:

Այս է հինն Շահ-եօլին՝ որ այժմ տեղ տեղ զործածելի է լեռնային ժողովրդոց համար:

Շահ-եօլին՝ որպէս ասացինք, ձգուած է միշտ այս շղթայի գագաթից. որ այժմ հեաքը տեղ տեղ բողբոլփն կը մնայ և գտեսողս յապուշ կը կրթէ: Տեղ տեղ դժուարամտաշիւ ժայռեր են պեղած, տեղ տեղ խիստ հակեալ կողերն են ձեղքած, տեղ տեղ ցած լեռներու գագաթներն են հարթած, որով կարելի արած են անհպելի սարերու զլուխներէն զինուորական պիտոյք կրել, անարգել երթեկելի, բանակներ անց ու գարձ առնել:

Շահ-եօլին լինելու է Չամչեանի ասած «Ուշ եղեալ ընդ պողոտայն արքունի, հասաներ ի դաւառն Բազրեւանդ, ի զիւղն Բազուան»: Որով կերելի որպէս զիրքն ևս յոյց կայ, ժողովրդեան համար զործածելի չէր. այլ արքունական պէտքի միայն զործածուած էր:

Արարատեան նահանգի հարաւային շղթային վերայ, ուստի կանցնէր Շահ-եօլին, երթեկեկոյ բանակն ապահով շարժման մէջ էր այս ճանապարհին վերայ գանուելով, ի հիւսիս Նրասիւր և Նրասիսայ հովիտը մի ակնթարթով կը տեսներ, ի հարաւ ամբողջ Բազրեւանդ. որով պէտք էր թշնամիէն զգուշանայր և յմիշտ պատերազմի համար յարմար զիրքի մէջ գանուէր և կամ այս շղթային մօտ գանուած բազմաթիւ լերանց գագաթներից մէկուն վերայ ապաստարան գանէր անմիջապէս: